

28.03.2012 р. Товариством з обмеженою відповідальністю “Страховий брокер “Дедал” на своєму сайті в мережі інтернет за адресою: info.dedal.ua/news/ournews/44184, було опубліковано статтю під назвою “Страховая компанія “Райп” встала на путь мошенничества”.

Як зазначає позивач в позовній заяві, опублікована стаття, містить недостовірну інформацію про діяльність позивача, що не відповідає дійсності, викладена неправдиво, порочить ділову репутацію, що в свою чергу завдає істотної шкоди позивачу.

Згідно ч. 1 ст. 32 Господарського процесуального кодексу України доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до ст. 94 Цивільного кодексу України юридична особа має право на недоторканність її ділової репутації, на таємницю кореспонденції, на інформацію та інші особисті немайнові права, які можуть їй належати.

Згідно Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 р. № 1 “Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи” вбачається, що відповідно до ст. ст. 94, 277 Цивільного кодексу України фізична чи юридична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації.

Відповідно до ч. 1 ст. 200 Цивільного кодексу України, інформацією є документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що мали або мають місце у суспільстві, державі та навколишньому середовищі.

У відповідності до ст. 1 Закону України “Про інформацію” під інформацією розуміється будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді, під документом - матеріальний носій, що містить інформацію, основними функціями якого є її збереження та передавання у часі та просторі.

Кожна особа має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів. Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб (ст. 5 Закону України “Про інформацію”).

Згідно ч. ч. 1, 2 ст. 7 Закону України “Про інформацію” право на інформацію охороняється законом. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом. Суб’єкт інформаційних відносин може вимагати усунення будь-яких порушень його права на інформацію.

Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров’я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя (ст. 34 Конституції України).

Разом з тим, ст. 32 Конституції України встановлено, зокрема, що кожному гарантується судовий захист права спростувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім’ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації.

Відповідно до приписів ч. 1 ст. 91 Цивільного кодексу України юридична особа здатна мати такі ж права та обов’язки (цивільну правоздатність), як і фізична особа, крім тих, які за своєю природою можуть належати лише людині.

Згідно з ст. 201 Цивільного кодексу України особистими немайновими благами, які охороняються цивільним законодавством, є, в тому числі, ділова репутація, ім’я (найменування), а також інші блага, які охороняються цивільним законодавством.

Частиною 1 статті 94 Цивільного кодексу України передбачено право юридичної особи на недоторканність її ділової репутації, на таємницю кореспонденції, на інформацію та інші особисті немайнові права, які можуть їй належати. Особисті немайнові права юридичної особи захищаються відповідно до глави 3 Цивільного кодексу України.

У п. 8 Інформаційного листа Вищого господарського суду України від 28.03.2007 р. № 01-8/184 “Про деякі питання практики застосування господарськими судами законодавства про інформацію” зазначено, що за змістом приписів ст. 91 Цивільного кодексу України право на спростування недостовірної інформації, передбачене ст. 277 Цивільного кодексу України, належить не лише фізичним, але й юридичним особам у передбачених законом випадках, у тому числі як спосіб судового захисту

КОПІЯ

Особистий господарський суд
України
Київ
28.03.2012